

שו"ע אה"ע סימן קנז פ"ט

ט. יא. אשה שמת בעלה ואין לו אחים, ולא בנים, וחמותה וחמיה במדה"י, לא חיישינן שמא חמותה ילדה זכר וזקוקה לו, אם לא שחמותה יצאה למדה"י מעוברת, שאז חיישינן שמא ילדה בן זכר ט.

עין משפט ג. הרמב"ם הל' בכורות פ"ד ה"י
עיינ לעיל דף כ. עין משפט א

שו"ע יו"ד סימן שמו פ"ז
עיינ לעיל דף כ. עין משפט א

עין משפט ד. הרמב"ם הל' בכורות פ"ז ה"ו

כָּל הַנוֹלָדִים בְּאֶחָד בְּתִשְׁרֵי עַד עֶשְׂרִים וְתִשְׁעָה בְּאֵלוּלִי
מְצַטְרְפִין וּמְעַשְׂרִין מֵאֵלוּ עַל אֵלוּ. נוֹלְדוּ חֲמִשָּׁה טְלָאִים
בְּעֶשְׂרִים וְתִשְׁעָה בְּאֵלוּל וַחֲמִשָּׁה בְּאֶחָד בְּתִשְׁרֵי אֵין
מְצַטְרְפִין. יְלָדוּ תוֹלְדוֹת בְּתוֹךְ שְׁנַתֵּן הָרִי הִיא וּבִתָּה
נִכְנָסִים לְדִיר לְהִתְעַשֵּׂר:

דף כא :

עין משפט א. הרמב"ם הל' בכורות פ"ד ה"י
עיינ לעיל דף כ. עין משפט א

ט. ממשנה יבמות קי"ט.

י. כסף משנה: כל הנולדים מאחד בתשרי עד כ"ט באלול וכו' עד אין מצטרפין. משנה
בפרק בתרא דבכורות (דף נ"ז:); ילדו תולדות בתוך שנתן וכו'. כן משמע בתוספתא
דבכורות פ"ז:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

שו"ע אה"ע סימן שטו פ"ז

עיין לעיל דף כ. עין משפט א

הרמב"ם הל' בכורות פ"ד הי"ב עין משפט ב.ג.

כָּבֵר בְּאֲרָנוּ בְּעֵנִין נְדָה - שֶׁהוּלָד בְּאָדָם נִגְמָר לְאֲרָבָעִים יוֹם וְהַמְּפֹלֶת לְפָחוֹת מֵאֲרָבָעִים אֵינוֹ וְלֹד. אָבֵל וְלֹד בְּהֵמָה לֹא עָמְדוּ חֲכָמִים עַל מְנִין הַיָּמִים שֶׁיִּגְמָר בּוֹ. אָבֵל אָמְרוּ שֶׁהַמְּפֹלֶת טָנוּף אֵינָה מִתְּעַבֶּרֶת אַחֲרָיו וְלֹא מִקְבֵּלֶת וְלֹד אַחַר לְפָחוֹת מְשָׁלְשִׁים יוֹם:

הרמב"ם הל' בכורות פ"ד הי"ט עין משפט ד.

הַלּוֹקַח בְּהֵמָה מִיִּשְׂרָאֵל הָרִי זֶה בְּחִזְקָתָהּ שֶׁבְּכָרָה לַעַד שִׁיּוּדִיעוֹ הַמּוֹכֵר שֶׁעַדִּין לֹא יִלְדָה. שְׂאִין הַיִּשְׂרָאֵל שׁוֹתֵק וְגוֹרֵם לוֹ לֶאֱכֹל קֶדָשִׁים בַּחוּץ וְדַאי שֶׁבְּכָרָה וְלִפְיֶכָף מְכָרָה סֶתֶם:

שו"ע יו"ד סימן שטז פ"ו

ו. הלוקח בהמה בישראל הרי היא בחזקת שבכרה, עד שיודיעהו ^ג המוכר שעדיין לא בכרה.

כ. כסף משנה: כבר ביארנו בענין נדה וכו' אבל ולד בהמה לא עמדו חכמים על מניין הימים שיגמר בו. שם (דף כ"א:). ומ"ש אבל אמרו שהמפלת טינוף אינה מתעברת אחריו וכו'. מימרא דזעירי שם (דף כ'):

ל. כסף משנה: הלוקח בהמה מישראל הרי זה בחזקת שבכרה וכו'. שם (דף כ"א:): פלוגתא דאמוראי ופסק כר' יוחנן:

מ. כיון דאיכא איסורא ודאי מודיעו, כר"י בגמ' בכורות כ"א ע"ב, וכדברי בה"ג.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 0584150477 או 02-5712225 email: minchat.aaa@gmail.com

הגה: וי"א שהוא ספק בכור.³

עין משפט ה. הרמב"ם הל' שחיטה פי"ב הי"ד

בְּאַרְבַּעַת פְּרָקִים בְּשָׁנָה • הַמוֹכֵר בְּהֵמָה לְחֵבְרוֹ צָרִיךְ
 לְהוֹדִיעוֹ וְלוֹמַר לוֹ כְּכֹר מְכַרְתִּי אִמָּה אוֹ בִּתְּהָ לְאַחַר
 לְשַׁחֵט כְּדֵי שְׂיִמְתִּין זֶה הָאֲחֵרוֹן וְלֹא יִשְׁחַט עַד לְמָחָר.
 וְאִלוֹ הֵן. עָרַב יוֹם טוֹב הָאֲחֵרוֹן שֶׁל חַג. וְעָרַב יוֹם טוֹב
 הָרִאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח. וְעָרַב עֶצְרָתוֹ. וְעָרַב רִאשׁ הַשָּׁנָה:

שו"ע יו"ד סימן טז ס"ו

ו. הלוקח בהמה אינו חושש שמא נשחטה אמה או בנה היום^ע, אבל
 על המוכר להזהיר הלוקח^פ ולהודיעו אם שחט האם או הבן היום,
 או אם מכרה לאחר לשוחטה היום.

ז. אם מכר אחד לחתן והשני לכלה אפי' בשני ימים צריך להודיעו⁴

ג. טור בשם הרא"ש והר"ר יונה דפסק כשמואל שם, והטעם דשמא סבר המוכר דלשחיטה
 קנה אותה ולא ראה טעם להודיעו, ולפ"ז נוחא בסי' ט"ז סעיף ז' לגבי אותו ואת בנו
 ששם בסתמא מותר, דאל"כ היה מודיעו שעל המוכר להודיעו ששם גם אם זה לשחיטה
 היה צריך להודיעו שלא יעבור וישחט אותם באותו יום. ש"ך ס"ק י"א.

ס. כסף משנה: בארבעה פרקים בשנה וכו'. גם זה משנה שם (דף פ"ג ע"א):

ע. מברייתא שם. וא"צ לשאול אח"ז דיש כמה ספיקות רבים שמא אין לזו אם, ואם יש
 לה אם שמא לא לקחה לשחיטה. ש"ך ס"ק ז' בשם הר"ן.

פ. ממשנה שם. והוא שיודע שודאי ישחטנה היום או צריך להודיעו שלא יכשל על ידו,
 אבל מקח טעות לא הוי אם לא הודיעו שיכול לומר לו שחוט אותה למחר. ש"ך ס"ק
 ט'. וכף החיים אות ל'.

צ. ובזמנינו שעיקר השחיטה לצורך יו"ט או לחתן וכלה ושוחטים יום או יומיים קודם
 א"צ להודיעו במכר. כ"כ הב"ח והש"ך, אבל הפר"ח כתב דאף בזה"ז צריך להודיע
 כיון שידוע ששניהם שוחטים ביום אחד. כף החיים אות ל"ה.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

לשני שודאי שניהם שוחטין ביום אחד.

ח. שנים שלקחו אותו ואת בנו ביום אחד הלוקח ראשון ישחוט ולא השני, במד"א שלקחו שניהם אותם מאדם אחד אבל לקחו אותם משני בני אדם שניהם שווים וכל מי שישחט תחילה זריז ונשכר ק.

עין משפט ו. הרמב"ם הל' בכורות פ"ד הי"א

בְּהֵמָה גִּסָּה שֶׁהִפִּילָה חֲרָרַת דָּם רַ הָרִי זֹו נִפְטָרָה מִן הַבְּכוּרָה שֶׁחִזְקָתָהּ שֶׁהוּלָד בְּתוֹכָהּ וְרָבָה עָלָיו הַדָּם וְהִפְסִידוּ וּבִטְלוּ. וְקוֹבְרִין חֲרָרָה זֹו כְּמוֹ נֶפֶל מִבְּפֶרֶת אֶף עַל פִּי שְׂאִין חֲרָרָה זֹו קְדוּשָׁה. וְלָמָּה קוֹבְרִין אוֹתָהּ כִּדְּי לְפָרְסָם הַדָּבָר שֶׁנִּפְטָרָה מִן הַבְּכוּרָה:

שו"ע יו"ד פימן שמו פ"ז

ז. בהמה דקה שנימוח העובר שלה ויצא המיחוי פטורה מהבכורה, וצריך להראות לרועה חכם אם זה מיחוי ולד.

אבל בהמה גסה שהפילה שליה פטורה מהבכורה ש, והשליה עצמה אין לה קדושה ומותר להאכילה לכלבים.

ק. זריז דלא עביד איסורא, ונשכר שאוכל בשר בו ביום. ואם באו ביחד לשחוט ולא אפשר לפשר בניהם יטילו גורל. כף החיים אות מ'.

ר. כסף משנה: בהמה גסה שהפילה חררת דם וכו'. משנה פרק ג' דבכורות (דף כ"א:); ומ"ש ולמה קוברים אותו וכו'. שם בגמ' ואע"פ שטעם זה נאמר בגמ' לר"ש דאמר דאינה מטמאה לדידן נמי צ"ל כן כי היכי דלא תיקשי לן מ"ש משליה דישליכנה לכלבים וכ"כ התוס':

ש. שאין שליה בלא ולד, וכן בחררת דם, מ"מ השליה א"צ לקבור שהכל יודעים שאין שליה בלא ולד ע"כ א"צ פרסום. ט"ז וש"ך.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com

האם בחררת דם פטורה מהבכורה, והחררה תיקבר כדי לפרסמה שהיא פטורה מהבכורה.

עין משפט ז. הרמב"ם הל' שאר אבות הטומאה פ"א הט"ז

בְּהֵמָה שֶׁשָּׁפְעָה חֲרָרְתָּ דָּם אֶף עַל פִּי שֶׁנִּפְטְרָה מִן
הַבְּכוּרָה אֵינָה מְטֻמָּאָה לֹא בְּמַגֵּעַ וְלֹא בְּמִשָּׁא עַד שֶׁיְהִיָּה
בָּהּ צוּרְת גֵּפֶל לְפִי שֶׁהִיא בְּטֵלָה בְּרֹב הַיּוֹצֵא עִמָּה. לְפִיכֶף
הִיא טְהוֹרָה אֶף עַל פִּי שֶׁהִיָּתָה רְאוּיָה לַגֵּר אַגַּב אֲמָה:

ת. כסף משנה: בהמה ששפעה חררת וכו'. בפ"ג דבכורות (דף כ"א ע"ב) ופירש"י ברוב דם וגנונים שיוצאים עמו ומקשה בגמרא (דף כ"ג ע"ב) מאי איריא משום ביטול ברוב תיפוק לי דלא איתחזי כלל הא נמי איתחזי מעיקרא אגב אימיה ופירש"י לאו סרוח מעיקרא היה דהא חזאי לגר אגב אימיה כל זמן שהיתה בבטן כלומר ולכך הוצרך לטעם ביטול ברוב:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com